

خط: نسخ، بی کا، بی تا؛ مهر: «عبده میرزا عبدالله»، «با ابا عبدالله»؛
جلد: تیماج، ۴۲گ، اندازه: ۱۰×۱۳ سم [ف: ۳-۷۰]

● نظم الالکی / کلام و اعتقادات / فارسی و عربی nazm-ul la'ālī

مشهد؛ رضوی؛ شماره نسخه: ۱۸۹۷۳
آغاز: بسمله، يقول العبد فی بدء الامالی؛ انجام: و يقى وجه ربک
ذوالجلال
خط: نسخ، بی کا، تا: قرن ۱۱ [رایانه]

● نظم الالکی بالعائمه العوالی / حدیث / عربی nażm-ul la'ālī bil-mi'at-il 'awālī

ابن حجر عسقلانی، احمد بن علی، ۷۳۳ - ۸۵۲ قمری
ebn-e hajar-e 'asqalānī, ahmad ebn-e 'alī (1333 - 1449)

قم؛ موعشی؛ شماره نسخه: ۱۳۴۶/۴
آغاز: بسمله. اما بعد حمد الله على نعم عظمت أن يبلغ الألسن حق
حمدها

نسخه اصل: کتابخانه کوپریلی در ترکیه شماره ۴۲۸ (فهرس
مخطبات مکتبة کوپریلی ۲۲۱/۱-۲۲۳)؛ خط: نسخ، بی کا، تا:
۹۵۵ [عکسی ف: ۴-۳]

● نظم الالکی در ترجمه نثر الالکی / شعر، شرح حدیث / فارسی nazm-ul la'ālī dar t.-ye nasr-ul la'ālī

عادل خراسانی، عادل بن علی، ق ۱۰ قمری
'ādel-e xorāsānī, 'ādel ebn-e 'alī (- 16c)
وابسته به: نثر الالکی = الدر المکونون؛ طبرسی، فضل بن حسن
(۴۶۸-۴۵۴)

اهدا به: شاه صفی صفوی (۱۰۳۸-۱۰۵۲) ق
نثر اللالکی رساله‌ای کوتاه و مهم حدیثی است که شامل کلمات
قصار علی بن ابی طالب (ع) است و بنابر قول مشهور از تأییفات
طبرسی است. این کتاب که مورد توجه شعراء و ادباء قرار
گرفته، ترجمه‌های منظوم متعددی از آن معرفی شده است. یکی
از معروف ترین ترجمه‌های منظوم آن از عادل خراسانی است. هر
کلمه‌ای را ناظم در این رساله در یک بیت به نظم کشیده و
مجموعاً سیصد و شش بیت ترجمه سیصد و شش کلمه می‌باشد.
این رساله دارای مقدمه‌ای است منظوم در چهل بیت.

آغاز: ۱: حمد بی پایان خدائی را که در ارض و سما × جمله
ذرات گویند از دل و جانش ثا؛ کلمه اول با ترجمه آن: «ایمان
مرء یعرف بایمانه»؛ مؤمن کامل بپرهیزد زسوگند دروغ ×
گوهر ایمان او از نور حق گیرد فروغ

۴. گومنشاد؛ فیض مهدوی (کتابخانه)؛ شماره نسخه: بدون شماره/۱
کا: حوری، محمد بن عبدالحسین، تا: ۱۲۳۲ق، جا: طبس [تراثا:
س ۲ ش ۴-۵]

۵. قم؛ طبیی؛ شماره نسخه: ۲۹۹/۳
آغاز و انجام: برابر؛ قول الفقیر المذنب الحقیر × الكاتب الراجی
ذی القصیر ...

خط: نسخ، بی کا، تا: جمعه ربيع الثاني ۱۲۵۱ق [درالذریعة به عنوان
تاریخ تأییف آمده است]؛ محسنی با نشان «منه»؛ جلد: تیماج،
۴۱گ، ۱۴ سطر، اندازه: ۱۵/۵ سم [ف: مخ: ۲۱×۱۵/۵ سم]

۶. مشهد؛ رضوی؛ شماره نسخه: ۱۰۵۸۱
آغاز و انجام: برابر

خط: نسخ، کا: محمد تقی، تا: ۱۲۷۵ق [رایانه]
۷. مشهد؛ رضوی؛ شماره نسخه: ۱۰۵۸۱

آغاز و انجام: برابر
خط: نسخ، کا: محمد تقی بن علیرضا رضوی، تا: رجب ۱۲۷۷ق؛
محسنی از مؤلف؛ ۱۱۹گ، ۹ سطر، اندازه: ۱۳×۹ سم [ف: ۱۶-۱۱ م] [۵۰-۵۰]

● نظم الالکی / شعر / عربی nazm-ul la'ālī

تهران؛ دانشگاه؛ شماره نسخه: ۱۶۴/۷
کا: افضل، محمد بن قیصر علی، تا: ربيع الثاني ۱۰۹۸ق؛ جلد:
تیماج، ۲۵ سطر (۱۴×۵)، اندازه: ۱۸×۱۰ سم [ف: ۲-۲۳۰]

● نظم الالکی / فقه، شعر / عربی nazm-ul la'ālī

این منظومه که در چهارصد و هفتاد و یک بیت نظم شده،
احکام ارش و طبقات وارثان را در چند باب طبق مذهب شافعی
به نظم کشیده است.

قم؛ موعشی؛ شماره نسخه: ۸۳۵۸/۳
آغاز: لرب العلا حمد تضوع متلا × و شکر لما أولاه ثم على
الولا / اصلی على خير الأنام محمد × و أزواجه و الآل و الصحاب
مکمل؛ انجام؛ و من بعدهم يدو شذی نشرها على × ائمة أهل
العلم والصفوة الملا

خط: نسخ، کا: عبدالقدار بن محمد ابوالنور کیالی، تا: ۱۲۶۲ق؛
۱۷گ (۳۱ب-۴۷ب)، اندازه: ۲۱×۱۵ سم [ف: ۲۱-۳۱]

● نظم الالکی / اصول فقه / عربی nazm-ul la'ālī

در اصول فقه، منظوم و منتشر.

یزد؛ وزیری؛ شماره نسخه: ۱۴۷۸/۱

فهرستگان نسخه‌های خطی ایران (فتخا)؛ جلد سی و سوم؛ به کوشش، مصطفی درایتی؛ تهران

خط: شکسته نستعلیق، کا: محمد صادق، تا: ۱۲۴۸ [فیلمها ف: ۲]

[۲۵۱]

۵. تهران؛ دانشگاه؛ شماره نسخه: ۱۰/۳۸۰۰-۳

خط: شکسته نستعلیق، کا: علی حسینی شیرازی، تا: ذیقعده ۱۲۵۹ [فیلمها ف: ۲]

۶. تهران؛ دانشگاه؛ شماره نسخه: ۹/۳۸۰۰-۳

خط: نستعلیق، کا: محمد حسن فقیر، بی تا [فیلمها ف: ۲]

● نثر الالئی = الدر المکنون / حدیث / عربی
natr-ul la'āli = ad-durr-ul maknūn

؟ طبرسی، فضل بن حسن، ۹۶۸ - ۹۴۸ ؟ قمری
tabarsī, fazl ebn-e hasan (1076 - 1154)

منتخبی از کلمات قصار امام علی بن ابیطالب (ع) در ۳۰ بابکه به ترتیب حروف تهجی جمع آوری و نگاشته شده است. در خصوص رساله شراللائی و مؤلف آن اختلافاتی مشاهده می گردد: ۱) در مقدمه برخی از نسخه های خطی رساله و در الذریعة (۲۴: ۵۳) و روضات الجنات (۵: ۳۶۰) و نسخه های چاپی آن، مؤلف رساله شیخ طبرسی دانسته شده؛ ۲) در الذریعة (۲۴: ۵۵) رساله دیگری به جز رساله حاضر با نام «شراللائی لغخر المعالی» در جمع آوری کلمات قصار امیرالمؤمنین به ترتیب حروف تهجی را به علی بن فضل الله راوندی نسبت داده است؛ ۳) در روضات الجنات (۵: ۳۶۰) و ریاض العلما (۴: ۳۴۶) و کشف الحجب و الاستار (ص: ۵۷۶) احتمال داده شده هر دو رساله مذکور یکسان و مؤلف آن علی بن فضل الله راوندی باشد. (حیب الله عظیمی)

آغاز: الحمد لله رب العالمين و صلی الله علی سیدنا محمد و علی آله و صحبه اجمعین و بعد فهذه کلمات من کلام امام المتقین و وصی رسول رب العالمین امیرالمؤمنین علی بن ابی طالب کرم الله وجهه علی حروف العجم و هی «الدر المکنون» نفع الله عزوجل بها المسلمين آمين، حرف الالف؛ ایمان المرء یعرف بأیمانه، اخوک من و اساک فی الشدة، اظهار الغنی من الشکر.

التجام: حرف الایاء ... یبلغ المرؤ بالصدق منازل الكبار، یسود المرؤ قومه بالاحسان اليهم، یأس القلب راحة النفس، یسعد الرجل بمصاحبة السعيد تم الكتاب.

چاپ: مشار عربی، ص: ۹۴۵-۹۴۶؛ ضمن گنجینه بهارستان، بخش علوم قرآنی و روایی ۱-۱، مسلسل ۳، تهران، کتابخانه مجلس شورای اسلامی، ۱۳۸۰، شناس، با تصحیح بشیر جزایری؛ تهران، ۱۲۸۱، سنگی، به ضمیمه دیوان امیرالمؤمنین (ع)؛ در مجله علوم الحديث، ش: ۸، ۱۳۷۹، با تصحیح سید محمد رضا حسینی جلالی؛ ایران، تهران، کارخانه مشهدی محمد تقی، ۱۲۸۴، سنگی، خشته، به سعی و اهتمام مولی محمد علی صاحف طهرانی؛ ایران، ۱۳۱۸، سنگی، رقی، رقی، ۴+۶۴ ص؛ ایران، تهران، ۱۲۸۱، با تصحیح و مقابله مولی رضا و آقا محمدعلی

● نثر عرفانی / عرقان و تصوف / فارسی

nasr-e 'erfānī

به نثر فارسی در شکایت از معشوق.

تهران؛ مجلس؛ شماره نسخه: ۱۴۱۸۱/۴۹

آغاز: خدا را این عتاب است آزردن بی کسان مسکین در شهر شما مگر ثواب است مگر از من هنوز گمان وجودی هست سبحان الله

خط: نستعلیق، کا: زین العابدین بن محمد، تا: ۱۴ صفر ۱۱۹۲ [ف: ۱۴]، شیراز (آستانه شاهچراغ)؛ جلد: تیماج، ۲ گ (۱۷۶ پ-۱۷۶ ار)، اندازه: ۱۰×۲۰ سم [ف: ۲۳۹-۲۸]

● نثر فارسی / ادبیات / فارسی

nasr-e fārsī

نظام الملک، حسن بن علی، ۴۰۸ - ۴۸۵ قمری
nezām ol-molk, hasan ebn-e 'alī (1018 - 1093)

تهران؛ مجلس؛ شماره نسخه: ۲۶۶۵/۶

بی کا، تا: قرن ۱۲، ۲ ص (۴۴۴-۴۲۳) [ف: ۴۲۳-۸]؛ فهرست رایانه ای ج ۴-۶ [۱۰۴-۴]

● نثر فارسی / ادبیات / فارسی

nasr-e fārsī

امیر خسرو، خسرو بن محمود، ۶۵۱ - ۷۲۵ قمری
amīr xosrow, xosrow ebn-e mahmūd (1254 - 1326)

بندی به نثر

تهران؛ مفتاح؛ شماره نسخه: ۸۹۵/۲۷

خط: نستعلیق چلیپا، بی کا، تا: قرن ۱۲؛ مجدول؛ قطع: یاپی رحلی [نشریه: ۱۳۶-۷]

● نثر فارسی / ادبیات / فارسی

nasr-e fārsī

ناشانخته:

۱. تهران؛ مجلس؛ شماره نسخه: ۵۰۹/۳

نشر فارسی (۳) و شعرهای طبری؛ خط: نسخ کهن، بی کا، تا: قرن ۸، ۱ ص، ۱۳ سطر (۱۳×۱۰)، اندازه: ۱۷×۱۱ سم [س: ۱-۲۹۹]

۲. تهران؛ دانشگاه؛ شماره نسخه: ۵/۳۸۰۰

کا: معز الدین محمد حسینی، تا: ۹۸۵ [فیلمها ف: ۲-۲۵۰]

۳. تهران؛ فرهنگ‌دانشگاهی، حافظ (دکتر)، شماره نسخه: بدون شماره/۱۹، مانند کلام لقمان و جاماسب؛ بی کا، تا: ۱۰۸۷؛ جلد: تیماج مشکی، قطع: ربعی [نشریه: ۵۵۲-۷]

۴. تهران؛ دانشگاه؛ شماره نسخه: ۱۱/۳۸۰۰-۳

«فرستگان نسخهای خطی ایران (فخار)؛ جلد ۱ و ۲، مصطفی درایتی؛ تهران

DIA 276271

سازمان اسناد و کتابخانه ملی جمهوری اسلامی ایران

۱۳۹۳/۲۰۱۲